

Arrest

nr. 286 690 van 27 maart 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
J. P. Minckelersstraat 164
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 21 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat L. RECTOR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 10 december 2019 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 13 december 2019 om internationale bescherming. Op 17 oktober 2022 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die dezelfde dag aan verzoekster aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Kirkoeck. U bent een moslima van Koerdische origine. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming haalt u volgende feiten aan.

Voor het Koerdische referendum in 2017 werkte u geregeld een aantal dagen voor de organisatie Yougov, om te peilen naar de stemintenties van bevolking van Kirkoeck. Tijdens uw werk leerde u S(...)r H(...) N(...) kennen. Jullie begonnen een liefdesrelatie. S(...)r en zijn familie kwamen een aantal keer om uw hand vragen. Uw vader weigerde steeds, ook aanzoeken van andere mannen weigerde hij. Hij wilde zijn dochter niet een vreemde laten trouwen, bovendien was u al beloofd aan uw neef G(...). Na uw afstuderen had uw vader u al op de hoogte gesteld dat u met G(...) zou moeten trouwen.

Ondanks het afgewezen aanzoek zetten u en S(...)r jullie relatie verder. Uiteindelijk vroeg uw man u in het geheim met hem te trouwen. U stemde toe en jullie trouwden op 26 juni 2018. Uw schoonvader was op de hoogte van het geheime huwelijk en verleende zijn goedkeuring. Na het huwelijk bleef u thuis wonen, maar ging u vaak op bezoek bij uw man thuis. In 2019 raakte u zwanger. Uw zus S(...)l merkte dat u misselijk was en moest overgeven. U zei dat u maagproblemen had, maar S(...)l zag dat er meer aan de hand was. U gaf toe dat u in het geheim getrouwd was. Jullie gingen naar het huis van S(...)l, daar deed u een zwangerschapstest en ontdekte u dat u zwanger was. S(...)l zei dat u moest uitrusten en dat zij met S(...)r zou gaan praten.

De volgende dag overlegde S(...)l met S(...)r. S(...)r wilde uw vader de waarheid vertellen over jullie huwelijk en zijn zegen proberen te krijgen. S(...)l zei echter dat uw vader dit nooit zou accepteren en dat jullie naar het buitenland moesten vertrekken. In november 2019 vertrok u samen met S(...)r naar Turkije. Uw man keerde om financiële redenen terug naar Irak, u reisde verder naar Europa.

Op 10 december 2019 kwam u aan in België waar u op 13 december 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: nationaliteitsbewijs, identiteitskaart, huwelijksakte, stemkaart

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij terugkeer vermoord te worden door uw vader omdat hij uw geheim huwelijk met S(...)r H(...) N(...) niet accepteert en omdat u weggegaan bent zonder zijn toestemming. U vreest voor uw dochter S(...) hetzelfde en nog erger (PO 1,p.14).

Het CGVS betwist niet dat u met S(...)r H(...) N(...) getrouwd bent, nadat u jullie elkaar op uw werk leerden kennen en een relatie begonnen. Het CGVS betwist evenmin dat S(...)r de vader is van uw dochter S(...). U slaagt er echter niet in de vrees die u aan uw relatie met S(...)r verbindt aannemelijk te maken.

Doorheen uw relaas moet de onverschilligheid van uw vader tegenover uw schoonfamilie, die tot zes keer toe uw hand vroegen, opgemerkt worden. Ondanks al die huwelijksaanzoeken deed uw vader geen enkele poging om te weten te komen wie die mensen zijn en waarom ze uw hand vroegen. Uw vader vond het zelfs niet vreemd dat onbekenden zo vaak de hand van zijn dochter vroegen. Het enige wat hij ondernam was aan uw moeder vragen om uw schoonfamilie niet te ontvangen (PO 3, p.10). Ook na uw vertrek uit Irak liet uw vader uw schoonfamilie met rust. Dit gedrag strookt niet met uw verklaringen dat uw vader een strenge man was en dat u voor het huwelijk beloofd was aan uw neef G(...).

U verklaart dat uw vader heel streng was en niet akkoord was met uw relatie. Uit uw relaas blijkt niet dat uw vader uitzonderlijk streng was of zo bekend stond. Uw vriendin M(...) en haar familie waren op de hoogte van uw relatie met S(...)r (PO 2, p.5). Haar moeder stelde voor om met uw vader te praten over

uw relatie met S(...)r (PO 2, p.6). U verklaart dat de familie van M(...) wist hoe streng uw vader was. Dit strookt niet met het voorstel van de moeder van M(...) om te bemiddelen. Ook de familie van S(...)r zou zich geïnformeerd hebben en vernomen hebben dat uw vader een strenge man was (PO 2, p.6). Desalniettemin steunde uw schoonfamilie uw geheime relatie en daaropvolgend huwelijk met S(...)r. Uw schoonfamilie zou ook de hoop gekoesterd hebben dat alles voorbij zou gaan en jullie als gezin van jullie huwelijk zouden kunnen laten genieten (PO 1, p.12). Ook S(...)r bleek steeds de indruk te hebben dat er met uw vader te praten viel. Hij trouwde u in het geheim met u, maar had wel de intentie hadden om uiteindelijk het huwelijk aan uw familie bekend te maken. Jullie hoopten dat uw vader dan wel zou instemmen (PO 1, p.11). Wanneer u zwanger werd geloofde S(...)r nog steeds dat er gepraat kon worden met uw vader (PO 1, p.8), hij stelde voor om met familie en ouderen van de stam naar uw vader te gaan (PO 1, p.15). Wanneer u bij Yougov wilde gaan werken stond uw vader hier weigerachtig tegenover. Na een gesprek met de moeder van een vriendin van u, die ook bij Yougov wilde gaan werken, stemde uw vader in (PO 2, p.3). U beschrijft uw vader als een strenge en ouderwetse man (PO 1, p.13). Uit zijn houding tegenover uw job blijkt echter dat hij wel degelijk openstaat voor compromis. Ook uit de houding van de andere families, uw schoonfamilie en de familie van M(...), blijkt dat de strenge reputatie van uw vader sterk gerelativeerd moet worden. Indien uw vader werkelijk als bijzonder strenge man bekend zou staan, zou er geen sprake zijn van bemiddelingspogingen of hoop dat de geheime relatie goedgekeurd zou worden. U slaagt er niet in aannemelijk te maken dat uw vader als dermate streng bekend stond zoals u doet uitschijnen. Dit doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Uw verklaringen over uw beloofd huwelijk aan G(...) overtuigen ook niet helemaal. Uw beloofde huwelijk aan G(...) was de belangrijkste reden waarom uw vader het aanzoek van S(...)r afwees (PO 1, p.7). De complete afwezigheid van G(...) in uw relaas is echter opvallend. G(...) ondernam geen enkele actie om zijn huwelijksbelofte te laten gelden en reageerde niet op de vele aanzoeken die u ontving. U verklaart louter dat G(...) wachtte met het huwelijk door zijn studies (PO 1, p.9). Sinds uw vertrek heeft u geen nieuws van hem (PO 2, p.12). Er kan verwacht worden dat u probeert op de hoogte te blijven van het belangrijkste struikelblok voor uw huwelijk met S(...)r. Verder slaagt u er niet in duidelijk te maken of uw schoonfamilie op de hoogte was van uw belofte aan G(...). Eerst verklaarde u dat uw vader tegen uw schoonfamilie zei dat u aan G(...) beloofd was. Even later verklaarde u dan weer dat S(...)r het misschien gezegd had, maar dat u dit niet zeker wist (PO 3, p.9). Het is dus niet duidelijk of uw schoonfamilie op de hoogte was van de belofte tijdens de zes aanzoeken die ze deden bij uw familie. U slaagt er niet in aannemelijk te maken dat u beloofd was voor het huwelijk aan uw neef G(...). Dit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Tenslotte probeerde u nooit met uw vader of G(...) zelf te praten over een mogelijk afzien van het beloofde huwelijk. U beweert dat u hiervoor te bang was (PO 3, p.11). Deze angst die u voorhoudt staat in schril contrast met de stappen die u wel ondernam, namelijk in het geheim afspreken met S(...)r en daarna een geheim huwelijk. De kans op slagen van deze acties was miniem, maar het risico enorm. Het is niet onredelijk om te stellen dat proberen te spreken met uw vader een minder riskante optie was. U maakt niet aannemelijk dat u de hoop koesterde dat uw vader voor voldongen feiten stellen met een geheim huwelijk zou kunnen werken (PO 2, p.11), terwijl u anderzijds beweert dat u uw vader niet durfde confronteren omdat u vreesde dat hij u dan zou doden (PO 3, p.11). Wanneer u nogmaals gevraagd werd waarom u instemde met de huwelijksaanzoeken van S(...)r en jullie geheime huwelijk, ondanks de mogelijke erge gevolgen die daarmee gepaard zouden gaan, antwoordde u 'als je verliefd bent, ben je verliefd' (p.13). Deze weinig zeggende uitdrukking kan de vastgestelde inconsistenties en onwaarschijnlijkheden in uw relaas geenszins opheffen.

Ook na uw vertrek liet uw vader uw schoonfamilie met rust. S(...)r was in staat zonder problemen terug te keren naar Irak (PO 1, p.14). U beweert dat uw vader u na uw vertrek overal gaan zoeken is en uw gegevens en foto overal verspreid heeft (PO 2, p.12). Het is niet onredelijk om aan te nemen dat indien uw vader naar u op zoek was, hij zich dan zou informeren bij de familie van S(...)r of S(...)r zelf. Immers, als een jonge vrouw in Irak verdwijnt, ligt het voor de hand dat afgewezen huwelijkskandidaten hierover aangesproken zouden worden. Uw vader heeft S(...)r nooit aangesproken en ook uw zus vermoedde niet dat S(...)r verdacht werd door uw vader (PO 2, p.11-12). Dat uw vader overal gezocht zou hebben, maar niet bij de familie van S(...)r, wiens aanzoeken tot zes keer toe afgewezen werden, is onwaarschijnlijk. U probeert dit te verklaren door te verwijzen naar de andere aanzoeken die uw vader afgewezen had (PO 2, p.11). Deze verklaring voldoet niet. Uw vader zou, indien hij u daadwerkelijk zocht, bij alle huwelijkskandidaten gaan kijken, S(...)r inclusief. Dat het niet gebruikelijk is in de stam om bij andere families te horen over een dochter, kan niet voldoende reden zijn voor uw vader om u daar niet zoeken. Dat u onmiddellijk daarna suggereert dat uw vader misschien niet vermoedde dat de familie van S(...)r betrokken was bij uw verdwijning geeft aan dat u ook zelf niet overtuigd bent van dit argument (PO 3,

p.13). De inspanningen van uw vader om u te vinden waren dus hoogstens erg beperkt. U slaagt er niet in aannemelijk te maken dat uw vader naar u op zoek is. Dit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Uit bovenstaande volgt dat u er niet in slaagt aannemelijk te maken dat uw vader u of uw dochter S(...) zal vermoorden als u terugkeert naar Irak (PO 1, p.14). U slaagt er niet in aannemelijk te maken dat u een geloofwaardige vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op ernstige schade loopt. U slaagt er evenmin in een geloofwaardige vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken in hoofde van uw dochter S(...).

De documenten die u voorlegt kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw nationaliteitsbewijs, identiteitskaart, huwelijksakte en stemkaart hebben betrekking op uw identiteit en afkomst uit Irak, dewelke niet betwist wordt door het CGVS.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021 (beschikbaar op https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2021.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter

door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kirkuk te worden beoordeeld. Dit gebied omvat vier districten: Kirkuk, Dibil, Hawija, Daquq.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; de COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl>; en het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De veiligheidssituatie in de Centraal-Iraakse provincies, waartoe de provincie Kirkuk behoort, werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak. Volgens Iraq Body Count (IBC) lag het aantal burgerdoden in Irak in 2019 het laagst sinds het begin van hun tellingen in 2003. In de tweede helft van 2019 en de eerste helft van 2020 kon ISIS zich hergroeperen en versterken in rurale gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het voornamelijk door middel van guerrillatactieken aanvallen uitvoert. De organisatie slaagde er in gebruik te maken van de verminderde aanwezigheid van Iraakse veiligheidsstroepen – dewelke onder andere werden ingezet in de steden om de protesten aan banden te leggen (zie infra) en om maatregelen om de verspreiding van het Covid-19 virus te handhaven – en verminderde operaties van de internationale coalitie – dewelke onder andere een gevolg waren van Amerikaans-Iraanse spanningen, de Covid-19 pandemie, tijdelijke beperkingen opgelegd door de Iraakse regering en eerdere successen in de strijd tegen ISIS. Desondanks is de positie van de organisatie geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014.

De provincie Kirkuk is van groot strategisch en economisch belang vanwege de aanwezige olievoorraden in de regio. De algemene situatie wordt in grote mate bepaald door de verhoudingen tussen de Iraakse centrale overheid en de Koerdische overheid, die intern ook verdeeld is door een politiek geschil over de provincie tussen de Patriotic Union of Kurdistan (PUK) en de Kurdish Democratic Party (KDP). De provinciehoofdstad Kirkuk en de regio's die grenzen aan de Koerdische Autonome Regio (KAR) zijn zogenoemde betwiste gebieden.

Hoewel de Iraakse overheid sinds oktober 2017, na het Koerdische onafhankelijkheidsreferendum, de controle claimt over het volledige territorium van de provincie is de werkelijke situatie complexer. De Iraqi Security Forces (ISF), Koerdische veiligheidsdiensten, de Popular Mobilization Forces (PMF) en aan hen gelieerde lokale milities, en ISIS zijn allen aanwezig in de provincie. Verschillende etnisch-religieuze groepen in de provincie ondervinden discriminatie en in enkele gevallen geweld van de overheidstroepen, in het bijzonder door de overwegend sjiietische PMF. Sinds het haar territoriale controle over delen van de provincie verloor in 2017, opereert ISIS voornamelijk in en vanuit rurale en bergachtige gebieden, waar het kan profiteren van een gebrek aan permanent aanwezige veiligheidsactoren en het machtsvacuüm in de zogenaamde betwiste gebieden. De gebrekkige coördinatie en samenwerking tussen de ISF en de Koerdische veiligheidsdiensten over de ordehandhaving in de betwiste gebieden heeft zones doen ontstaan waarin ISIS kan opereren. ISIS heeft geen permanente controle over grondgebied in de provincie maar voert guerrillaoperaties uit om het staatsgezag te ondermijnen.

Het gros van de veiligheidsincidenten in Kirkuk vindt plaats in het kader van het conflict tussen diverse overheidsactoren en ISIS. Naast een aantal luchtaanvallen door de Iraakse luchtmacht en de internationale coalitie op mogelijke schuilplaatsen van ISIS, vonden er verschillende anti-terreuroperaties door de ISF en de PMF tegen ISIS plaats, maar ook (asymmetrische) aanvallen van de terroristische organisatie op de ISF en PMF, en op burgers. In de provincie Kirkuk is ISIS vooral in en vanuit de districten Hawija en Daquq actief. De plattelandse woestijngebieden, waar de veiligheidsdiensten beperkt aanwezig zijn, bieden de organisatie een zekere operationele bewegingsvrijheid. De door ISIS gebruikte

guerrillatactieken resulteren in meer gerichte aanvallen en minder grootschalige aanvallen. De meeste acties van ISIS zijn gericht tegen de ISF en de PMF, waarbij echter ook burgerslachtoffers kunnen vallen, en gemeenschapsleiders zoals mullahs, mukhtars en stamhoofden. De acties van de organisatie vinden hoofdzakelijk plaats in rurale gebieden of op belangrijke verbindingswegen. Bermbommen als aanvalswapens en andere improvised explosive devices (IED's) in dichter bebouwde gebieden worden nog altijd ingezet maar de intensieve stedelijke terreurcampagnes van 2012 tot 2016 zijn nergens teruggekeerd. Zelfmoordaanslagen zijn uitzonderlijk geworden. Gerichte aanvallen op burgers nemen hoofdzakelijk de vorm aan van moordaanslagen of kidnappings. Hierbij worden hoofdzakelijk personen die voor de overheid werken of met de overheid samenwerken geviséerd. ISIS maakt zich daarnaast ook schuldig aan afpersing en het overvallen en intimideren van de landelijke bevolking om aan fondsen en voedsel te geraken. Deze verschillende tactieken kunnen ook gebruikt worden om de landelijke bevolking uit bepaalde plaatsen te verdrijven of om hen te doen afzien van samenwerking met de autoriteiten.

In 2018 werd er aanvankelijk een toename van het aantal veiligheidsincidenten in de provincie Kirkuk vastgesteld, wat vooral te wijten was aan het toenemende aantal aanvallen van ISIS op leden van de ISF tijdens deze periode. Het aantal incidenten nam af in het laatste kwartaal van 2018 en stabiliseerde in 2019 op een relatief laag niveau. Het aantal veiligheidsincidenten bleef in de eerste helft van 2020 stabiel op eenzelfde niveau. Uit het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019 en de COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraalen Zuid-Irak van 20 maart 2020 blijkt voorts dat het aantal burgerdoden dat bij deze veiligheidsincidenten in 2019 te betreuren viel, eveneens beperkt bleef. De informatie vervat in het EASO Country of Origin Report Iraq:

Security situation van oktober 2020 wijst niet op een relevante wijziging in het aantal burgerslachtoffers in de eerste helft van 2020.

In de loop van 2019 en de eerste helft van 2020 vonden in Kirkuk een aantal protestdemonstraties plaats. Deze waren beduidend kleinschaliger dan in Bagdad en het sjiietische zuiden van Irak. Uit de beschikbare informatie blijkt niet dat hierbij doden vielen.

Volgens IOM telde Irak op 30 juni 2020 1.382.332 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat 4.7 miljoen van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. In het tweede kwartaal van 2020 was er een algemene daling in de terugkeer, deels als gevolg van de maatregelen genomen tegen de verspreiding van het Covid-19-virus. De totale terugkeerratio van IDP's uit de provincie Kirkuk bedroeg in juni 2019 76%. De terugkeerratio voor Kirkuk stad bedroeg toen 81%. Op 30 juni 2020 telde IOM voor de provincie iets meer dan 340.000 terugkeerders. De provincie telde toen ook 100.000 ontheemden, waarvan de helft intraprovinciaal. Naast stabiele relocatie zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeerden divers. Gebrek aan werkgelegenheid, basisvoorzieningen en woongelegenheid; een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst of een gewijzigde etno-religieuze bevolkingssamenstelling worden onder meer aangehaald als een reden om niet terug te keren. De aanwezigheid van lokale milities kan een belemmering vormen voor de terugkeer van IDP's.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Kirkuk nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Kirkuk afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Kirkuk actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Het CGVS wijst er nog op dat uit de voormelde Country Guidance Note blijkt dat ook EASO van oordeel is dat de situatie in de provincie Kirkuk niet van dien aard is dat burgers louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 15(c) van de herschikte Kwalificatierichtlijn.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Kirkuk in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Kirkuk een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Kirkuk actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Kirkuk. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Ter terechtzitting werpt de verwerende partij de exceptie van onontvankelijkheid op wegens laattijdigheid van het beroep. Zij stelt dat de verzoekende partij tot en met 18 november 2022 had om tegen de bestreden beslissing beroep aan te tekenen doch dat het beroep pas werd ingediend op 21 november 2022 en dus laattijdig is.

2.2. Artikel 39/57, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt als volgt:

"§ 1.

De in artikel 39/2 bedoelde beroepen worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht."

§ 2, eerste lid, 2°, tweede en derde lid, van voormeld artikel luidt als volgt:

"De in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijnen beginnen te lopen:

(..)

2° wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst;

(..)

De vervaldag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervaldag verplaatst op de eerstvolgende werkdag.

Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag."

Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing op 17 oktober 2022 aangetekend werd verstuurd naar de gekozen woonplaats van de verzoekende partij. Bijgevolg begon de beroepstermijn te lopen vanaf 20 oktober 2022. De verzoekende partij had aldus tot en met 18 november 2022 de tijd om beroep in te dienen. Evenwel blijkt dat zij pas op 21 november 2022 beroep

heeft ingediend. De verwerende partij kan aldus gevolgd worden waar zij opwerpt dat het beroep laattijdig werd ingediend.

Ter terechtzitting werd de advocaat van de verzoekende partij gevraagd of er een eventuele reden van overmacht is waarom het beroep niet binnen de voorziene beroepstermijn kon worden ingediend. De advocaat van de verzoekende partij stelde navraag te zullen doen en desgevallend zo spoedig mogelijk een bewijs van overmacht aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over te maken. Dergelijk bewijs werd niet neergelegd.

De door de verwerende partij opgeworpen exceptie is gegrond.

Het beroep is onontvankelijk *ratione temporis*.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig maart tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

S. WILLAERT